



JE HOORT DE BUREN DOOR DE MUREN

Komische éénakter

door

JIM KEULEMANS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JE HOORT DE BUREN DOOR DE MUREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JIM KEULEMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dames:

JEANNE VERKADE

ALEIDA ROMPELAAR

CATHY WOUTERS

DIRECTRICE,

Heren:

PAUL VERKADE

WIM WAMMES

WIEBE ROMPELAAR

KAREL LEEUWENS

WIM WOUTERS

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van een pasgebouwde flat. Links achter de huisdeur, rechts vóór een deur naar het overige gedeelte van de flat.

JEANNE (*vrouw van in de twintig. Is bezig de huiskamer van de pas betrokken flat in te richten. Kleedje hier, vaasje daar. Schikt wat aan de stoelen. Plotseling klinkt hevig hamergetik van rechts. Nerveus*): O, daar begint 'ie weer! Vreselijk! (*Vanachter klinkt nu het geluid van een stofzuiger*) Ook dat nog! (*Zij loopt radeloos heen en weer. Van links klinkt nu plotseling harde grammofoonmuziek. Zij blijft stokstijf staan. Brengt handen met gekromde vingers naar hoofd. Gilt doordringend. De drie geluiden houden plotseling op. Er heerst een doodse stilte. Langzaam en verwonderd laat zij haar armen zakken. Het blijft even stil. Dan klinken voetstappen in het portaal. De deur links achter gaat open*)

PAUL (*ongeveer dezelfde leeftijd als Jeanne. Op*): Dag schatje. (*kust haar*) En, hoe is 't bevallen, de eerste dag in ons nieuwe nestje?

JEANNE: Oooooo... (*werpt zich snikkend in z'n armen*).

PAUL: Wat is dat nou? Waarom huil je?

JEANNE: Die vreselijke geluiden!

PAUL: Geluiden? Ik hoor niks. Behalve jou dan... Ik zou zeggen, 't is juist heerlijk rustig in deze flat. (*Van links klinkt nu weer grammofoonmuziek, vlak daarna doet ook de stofzuiger weer mee, onmiddellijk gevolgd door het hamergeklop van rechts*)

JEANNE: Hoor je nou wel!

PAUL (*er valt een schilderijtje van de muur*): Verdraaid nog an toe!

JEANNE (*snikkend*): Zo gaat 't de hele dag door.

PAUL (*troostend*): Kindje toch... (*opnieuw valt een schilderijtje*)

JEANNE: Ooooh... (*ze staan dom te kijken, terwijl van de andere muur het derde schilderijtje*) Ooooh...

PAUL: Stil maar. De schilderijtjes zijn op.

JEANNE: Ooooh... (*de herrie wordt nog heviger*)

PAUL (*schreeuwend*): Maar dat is toch te dol! Dat is niet om uit te houden! 't Lijkt wel of 't allemaal in onze kamer gebeurt!

JEANNE: Er is maar één middel om er een eind aan te maken.

PAUL: Ja? Hoe dan?

JEANNE (*gilt lang en doordringend. De drie geluiden verstommen onmiddellijk*)

PAUL: Alle donders, je laat me ongelukkig schrikken. Maar 't helpt wel. Schatje nog an toe, je bent helemaal overstuur. En dat op ons leuke nieuwe flatje. En na één dag al.

JEANNE: Ik wil hier weg.

PAUL: Toe nou. Zeker terug naar die ene kamer bij je ouwelui thuis. En weer beginnen met onze eeuwige ruzies met die bemoeizieke moeder van je... (*Er wordt geklopt op deur links achter.*)

JEANNE (*hysterisch*): Daar begint 't weer!!

PAUL: Welnee, er klopt iemand. Gek idee nog, zo'n portiekdeur meteen in je huiskamer. En waarom bellen ze niet? *(Hij doet open)*

WAMMES *(op. Een gemoedelijke vijftiger. Heeft een jeneverfles en drie glaasjes bij zich)*: Zijn er moeilijkheden, jongelui? Ik heb tweemaal een gil gehoord alsof ze een olifant z'n staart uittrokken. Ik was net een schilderijtje aan 't ophangen en tot twee keer toe hengste ik op m'n duim. *(Komt ongevraagd verder de kamer binnen.)* Ik ben Wammes. Wim Wammes, zeg maar ome Wim. *(kijkt de twee aan)* Geen bloed, geen lijken, zo dan valt 't nog wel mee.

PAUL: Wij heten Verkade. Jeanne en Paul Verkade. We zijn hier pas komen wonen.

WAMMES: Hoor die es! Dat begrijp ik ook wel. Eergisteren waren de stukadoors en de schilders hier nog overal bezig. We zitten d'r allemáál voor de eerste dag in. Maar jullie zijn verder dan ik. Bij mij zit alles nog in de kisten.

JEANNE: Is uw vrouw dan nog niet aan 't inrichten?

WAMMES: M'n vrouw? Wat hoor ik daar voor vieze woorden? Aan Ome Wims lijf geen polonaise. Vrouwen zijn lief, zeg ik altijd, maar je moet niet met ze trouwen, want dan worden ze heksen. *(tot Jeanne)* Sorry kindje, dat is niet persoonlijk bedoeld, dat begrijp je wel.

PAUL: Ik ben wèl getrouwd, en m'n Jeanne is nog altijd even lief.

WAMMES: Nou, ze kan anders gillen als een heel bataljon heksen bij elkaar.

JEANNE: Ik was een beetje overstuur.

WAMMES: Een beetje? Beste meid dan wil ik je weleens horen gillen als je echt overstuur bent. Dan krijgen we zeker luchtalarm.

PAUL *(hangt inmiddels z'n jas op kapstok aan de muur rechts. De kapstok zakt een stuk naar voren)*: Verdraaid, wat gek! Dat is ook revolutiewerk! Als ik m'n jas hier ophang, zakt 'ie naar voren.

WAMMES: Ja, dat weet ik. Nou is mijn jas een stukkie omhoog gegaan. De jouwe is blijkbaar zwaarder.

PAUL: Hoe bedoelt u?

WAMMES: De kapstokken zitten aan dezelfde bevestiging door de muur heen, denk ik. Maar niet al te best. Haal je jas er eens af. *(Paul doet dit. De haken wippen omhoog)*

WAMMES: Zie je wel, nou gaat mijn jas weer omlaag. Zo ken je wippen met je burens.

JEANNE: Die flats vallen me tegen hoor. En ze zijn zo vreselijk gehorig.

WAMMES: Voor een vrijgezelle jongen als ik geen bezwaar. Hoor je

nog eens wat.

PAUL (*die intussen de schilderijtjes weer ophangt*): Als ik vragen mag, wat kan ik voor u doen?

WAMMES: Doen? Niks jongen. Ik kwam op die gillen van je wijfie af. Ik dacht: laat ik een hartversterkertje meenemen. Dat zal d'r goed doen. En jij lust er zeker ook wel een?

PAUL: Nou ja eh... dat is te zeggen, eh... (*kijkt naar Jeanne*)

JEANNE: Mijn man komt net binnen en het is onze eerste avond in ons flatje.

WAMMES: En nu willen de tortelduifjes graag alleen zijn, knusjes met elkaar?

JEANNE (*gretig knikkend*): Ja, ja, als u het ons niet kwalijk neemt. Onze eerste avond, ziet u, op ons flatje.

WAMMES: Knusjes samen alleen. Vergeet het maar beste mensen. Als je niest, roept je buurman proost. 't Lijkt hier meer op een commune. Maar kom mensen, laten we ervan zien te maken wat ervan te maken valt. Dus allebei een borrel?

PAUL: Nou graag dan. Erg aardig van u.

JEANNE: Ja, heel lief, maarre... ik drink nooit jenever.

WAMMES: Laat mij dan de eer hebben je het eerste glas van je leven aan te bieden. Meid, je zult zien, hoe je ervan opkikkert. (*Hij schenkt in. Er wordt gebeld. Paul doet open*)

ROMPELAAR (*op. Een vrij oude, schuchtere man. Wat sullig gekleed*): Oh... eh... goeiemorgen saam.

WAMMES: Je loopt aardig achter man. De avond is al begonnen. Santé! (*heft z'n glas en drinkt*).

ROMPELAAR: Mijn naam is Rompelaar en ik... eh... ja, eigenlijk stuurt m'n vrouw me...

PAUL: Mevrouw Rompelaar...

ROMPELAAR: Ja, eh... precies. Hoe weet u dat?

WAMMES: Hola... dat is een goeie! Proost.

JEANNE: Wat kunnen we voor u doen, meneer Rompelaar?

ROMPELAAR: Ja ziet u... m'n vrouw... Ze is nogal schrikachtig en eh... nou ja... ze vroeg of u niet zo hard wilde timmeren en eh... vooral niet zo hard wilde gillen... Daar kan haar zenuwgestel niet tegen, ziet u...

WAMMES: Dat timmeren dat was ik, ouwe jongen. Vraag maar aan je vrouwtje of zij een manier weet om een spijker in de muur te slaan zonder lawaai te maken.

ROMPELAAR: Ja, ziet u... eh... ik vind 't niet zo erg, maar...

WAMMES: Je vrouw... Ja jongen, ik zie al wat voor vlees ik in de kuip heb. Er is maar één redding voor je. En die zit in deze fles! Ik zal

een flinke voor je inschenken.

JEANNE: Was uw vrouw soms aan 't stofzuigen?

ROMPELAAR: Ja, ja, inderdaad.

PAUL: Nou, dat ging ook niet bepaald geruisloos.

ROMPELAAR: Ja, 't spijt me verschrikkelijk maar eh... ja... eh... ik had m'n voeten niet goed geveegd en met al die kalkrommel voor de deur... u... begrijpt...

WAMMES: We begrijpen 't maar al te goed. Hier, pak an, 't is een blommige. En gooi 'm achterover. Je hebt 't nodig.

ROMPELAAR: Erg vriendelijk van u, maar ik geloof niet dat m'n vrouw...

WAMMES: Met 't geloof van je vrouw heb ik niks te maken. Drinken! Of je beledigt me.

ROMPELAAR: Ja, als je het zó ziet... Gezondheid! (*drinkt*) Hè, lekker. Dat heb ik in eeuwen niet meer geproefd.

WAMMES: Had je maar vrijgezel moeten blijven.

JEANNE: U heeft dus ook zo'n last van de gehorigheid?

PAUL: Ja, wat dacht je, dat de muren naar één kant geluiddicht waren?

ROMPELAAR: Eerlijk gezegd heb ik er niet zo'n hinder van, maar...

WAMMES: ...z'n lieve poezele vrouwtje wèl! Kom (*schenkt nogmaals in*) Op één been kun je niet lopen, zeg ik altijd, maar zonder vrouw kun je best slapen.

PAUL: Dat laatste ben ik niet helemaal met u eens.

WAMMES: Komt nog wel knul, je bent nog maar pas getrouwd.

JEANNE: Hè meneer Wammes, u bent zo'n aardige man, maar waarom geeft u zo op de vrouwen af?

WAMMES: Sorry lieve meid, ik bedoel 't niet zo kwaad. Hé, wat krijgen we nou? (*De grammofoon begint weer te spelen, maar aan de muziek te horen staat hij op de verkeerde snelheid*)

JEANNE: Dat zijn de burens links, hiernaast in 't flatje. Die draaien de hele middag al plaatjes. Om gek van te worden.

ROMPELAAR: Ja... eh... ik ben er al heen gestuurd door m'n vrouw, maar ze doen niet open.

PAUL: Je kunt ze toch moeilijk verbieden plaatjes te draaien, maar ze moeten 't wel op de goeie snelheid doen.

JEANNE: En niet zo vreselijk hard.

WAMMES (*timmert met zijn vuisten langdurig op de muur, schreeuwend*): Hé buurman... Hé buurman... Buurmannetje... Buurman!! (*Aan de andere kant houdt de muziek op en hoort men Cathy roepen*)

CATHY: Ja, wat is er?

WAMMES: Verrek, 't is een wijf... *(schreeuwend)* Zeg buurvrouwtje, zet je pick up es op 33!

CATHY: Wat zeg je?!!

WAMMES: Je pick up op 33!

CATHY: Wie woont op 33??

WAMMES: Je tante! *(op gewone toon)* Mooi mens is dat. D'r man verkoopt zeker jukeboxen! *(De muziek barst weer los. Wel op de goede snelheid nu. Terwijl dit alles zich afspeelt schenkt Rompelaar zich nog een paar keer in. Hij drinkt flink door)*

JEANNE: Maar dat is om gek te worden!

PAUL *(schreeuwt)*: Buurvrouw! Zet 'm eens zachter!

CATHY *(schreeuwend achter toneel)*: Ik versta u niet!

PAUL: Barst!

WAMMES: Een plaat met een barst erin is helemaal geen gehoor.

JEANNE: Ik weet wel iets... *(Geeft een luide, lange doordringende kreet. De muziek verstomt plotseling)*

PAUL: 't Is wel een paardemiddel.

ROMPELAAR: O... kijk eens... ik schrik zo... alle drank over m'n pak. Wat zal m'n vrouw zeggen!

WAMMES: 't Maakt geen vlekken, ouwe jongen. Wacht, ik schenk 't glaasje wel weer vol. Je weet er anders raad mee, zeg.

MEVR. ROMPELAAR *(haar stem klinkt van beneden)*: Wiebe! Wiebe!

ROMPELAAR: O hemel, dat ben ik.

WAMMES: De lokroep van het wijfje.

MEVR. ROMPELAAR: Wiebe!! Wiebe!!

WAMMES: Je zult naar beneden moeten.

ROMPELAAR: Ik denk er niet aan. In deze toestand.

MEVR. ROMPELAAR: Wiebe!! Wiebe!!

ROMPELAAR *(schreeuwend)*: Ja honneponnie... Wat is er?!

JEANNE: Honneponnie...

WAMMES: Verrek, ben je met een paard getrouwd?

ROMPELAAR: Dat is een koosnaampje. Dat zeg ik altijd.

MEVR. ROMPELAAR: Wiebe!! Wiebe!!

WAMMES *(schreeuwt)*: Ja honneponnie, ik kom eran!

ROMPELAAR: Nee, nee, niet doen! *(Gaat op de grond liggen, vormt z'n handen tot een toeter)* Wat is er, honneponnie???

MEVR. ROMPELAAR: Beneden komen!!!

WAMMES: Kom liever boven, meid... Dan krijg je ook een pikketanissie...

ROMPELAAR: Nee, nee, ze mag niet weten dat ik drink.

WAMMES: Wááááát!! Mag een vent niet eens een borreltje drinken...

(Gaat ook op de grond liggen, met z'n handen als een toeter)
Honneponnie... hoor je me?? Boven komen... krijg je ook...

ROMPELAAR: Nee, nee... ik weet me geen hemelse raad!

WAMMES *(opnieuw roepend door de vloer heen)*: We hebben hier reuze lol! Hoeperdepoep zat op de stoep! Kom nou boven, honnepon! Kunnen we lachen...

ROMPELAAR *(staat doodsangsten uit)*: In hemelsnaam, meneer Wammes!

PAUL *(krijgt er ook lol in, gaat op de grond liggen en roept door zijn als een toeter gehouden handen)*: Je man heeft 'm om, honnepon!

ROMPELAAR *(roepend)*: Dat is niet waar hoor, honnepon. Hik... Ik heb niks gedronken!

MEVR. ROMPELAAR: Ik kom! Ik kom!

ROMPELAAR: O guttegut... ze komt... en ik heb gedronken. Wat zal ze kwaad zijn... Alles weg! Alles weg! Ik maak dat ik wegkom.

WAMMES: Ben je gek kerel. Alles blijft. Jij weet niet hoe ie een vrouw moet aanpakken. Laat ik je nog eens inschenken. Dit spul geeft moed. Als je er maar genoeg van drinkt, word je iedere vrouw de baas. *(Er wordt doordringend gebeld en hard geklopt)*


ROMPELAAR: Dat is allebei mijn vrouw. *(kruipt in een hoek)*

PAUL: Ik doe wel even open.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto